

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 14ης Απριλίου 2021 *

«Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα – Πολλαπλή αίτηση καταχώρισης κοινοτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων που αναπαριστούν όργανα και είδη γυμναστικής ή άθλησης – Δικαίωμα προτεραιότητας – Άρθρο 41 του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 – Αίτηση δυνάμει της Συνθήκης συνεργασίας για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας – Άρθρο 4 της Σύμβασης των Παρισίων για την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας – Προθεσμία προτεραιότητας»

Στην υπόθεση T-579/19,

The KaiKai Company Jaeger Wichmann GbR, με έδρα το Μόναχο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από την J. Hellmann-Cordner, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), εκπροσωπούμενου από την D. Walicka,

καθού,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της απόφασης του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 13ης Ιουνίου 2019 (υπόθεση R 573/2019-3), σχετικά με αίτηση καταχώρισης οργάνων και ειδών γυμναστικής ή άθλησης ως κοινοτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων, με την οποία διεκδικείται το δικαίωμα προτεραιότητας διεθνούς αίτησης διπλώματος ευρεσιτεχνίας κατατεθείσας δυνάμει της Συνθήκης συνεργασίας για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. M. Collins, πρόεδρο, G. De Baere και G. Steinfatt (εισηγήτρια), δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 20 Αυγούστου 2019,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 15 Νοεμβρίου 2019,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

έχοντας υπόψη ότι οι διάδικοι δεν υπέβαλαν αίτηση για τον καθορισμό ημερομηνίας διεξαγωγής επ' ακροατηρίου συζητήσεως εντός τριών εβδομάδων από την επίδοση του εγγράφου με το οποίο γνωστοποιήθηκε η περάτωση της έγγραφης διαδικασίας και αποφασίζοντας, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 106, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, να κρίνει επί της προσφυγής χωρίς να διεξαχθεί επ' ακροατηρίου συζήτηση,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το νομικό πλαίσιο

Το διεθνές δίκαιο

- 1 Η Σύμβαση των Παρισίων για την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας υπεγράφη στο Παρίσι (Γαλλία) στις 20 Μαρτίου 1883, αναθεωρήθηκε για τελευταία φορά στη Στοκχόλμη (Σουηδία) στις 14 Ιουλίου 1967 και τροποποιήθηκε στις 28 Σεπτεμβρίου 1979 (*Recueil des traités des Nations unies*, τόμος 828, αριθ. 11851, σ. 305, στο εξής: Σύμβαση των Παρισίων). Όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι συμβαλλόμενα μέρη στη σύμβαση αυτή.
- 2 Το άρθρο 4, τμήμα Α, παράγραφος 1, της Σύμβασης των Παρισίων ορίζει τα εξής:

«Ο κανονικώς ενεργήσας την κατάθεσιν αιτήσεως διπλώματος ευρεσιτεχνίας, υποδείγματος χρησιμότητας, βιομηχανικού σχεδίου ή υποδείγματος βιομηχανικού ή εμπορικού σήματος εις [έν των συμβαλλομένων κρατών στην Σύμβασιν των Παρισίων] ή ο δικαιοδόχος αυτού, θα απολαύη προς ενέργειαν της καταθέσεως εις τας άλλας Χώρας του δικαιώματος προτεραιότητος κατά την διάρκειαν των κατωτέρω καθοριζομένων προθεσμιών.»
- 3 Το άρθρο 4, τμήμα Γ, παράγραφος 1, της Σύμβασης των Παρισίων έχει ως εξής:

«Αι προμνησθείσαι προθεσμίαι προτεραιότητος, έσονται δώδεκα μήνες διά τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας και τα υποδείγματα χρησιμότητας και εξ μήνες διά τα βιομηχανικά σχέδια και υποδείγματα και τα βιομηχανικά ή εμπορικά σήματα.»
- 4 Το άρθρο 4, τμήμα Ε, της Σύμβασης των Παρισίων προβλέπει τα ακόλουθα:

«1. Εν περιπτώσει καταθέσεως εις τινα Χώραν σχεδίου ή βιομηχανικού υποδείγματος, ενεργουμένης δυνάμει δικαιώματος προτεραιότητος, βασιζομένης επί της καταθέσεως υποδείγματος χρησιμότητας η προθεσμία προτεραιότητος, έσεται μόνον η διά τα σχέδια ή βιομηχανικά υποδείγματα οριζομένη τοιαύτη.

2. Επιτρέπεται προς τούτοις η κατάθεσις εις τινα Χώραν υποδείγματος χρησιμότητας δυνάμει δικαιώματος προτεραιότητος βασιζομένου επί καταθέσεως αιτήσεως περί διπλώματος ευρεσιτεχνίας και τανάπαλιν.»
- 5 Η Συμφωνία για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στον τομέα του εμπορίου (TRIPS), η οποία αποτελεί το παράρτημα 1Γ της Συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), υπεγράφη στο Μαρακές (Μαρόκο) στις 15 Απριλίου 1994 και εγκρίθηκε με την απόφαση 94/800/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με την εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σύναψη των συμφωνιών που απέρρευσαν από τις πολυμερείς διαπραγματεύσεις του Γύρου της Ουρουγουάης (1986-1994), καθ' όσον αφορά τα θέματα που εμπíπτουν στις αρμοδιότητές

της (ΕΕ 1994, L 336, σ. 1, στο εξής: Συμφωνία TRIPS). Συμβαλλόμενα μέρη στη Συμφωνία TRIPS είναι τα μέλη του ΠΟΕ, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση.

- 6 Το άρθρο 2 της Συμφωνίας TRIPS, με τίτλο «Συμβάσεις σχετικές με την πνευματική ιδιοκτησία», ορίζει τα εξής:

«1. Για τους σκοπούς των μερών II, III και IV της παρούσας συμφωνίας, τα μέλη εφαρμόζουν τα άρθρα 1 έως 12 και το άρθρο 19 της σύμβασης των Παρισίων [για την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας, όπως αναθεωρήθηκε στη Στοκχόλμη στις 14 Ιουλίου 1967].

2. Καμία διάταξη των μερών I έως IV της παρούσας συμφωνίας δεν επιτρέπεται να έρχεται σε αντίθεση με τις υφιστάμενες υποχρεώσεις που τα μέλη ενδέχεται να έχουν αναλάβει έναντι αλλήλων βάσει της σύμβασης των Παρισίων [...]».

- 7 Η Συνθήκη συνεργασίας για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας συνήφθη στην Ουάσινγκτον στις 19 Ιουνίου 1970 και τροποποιήθηκε για τελευταία φορά στις 3 Οκτωβρίου 2001 (*Recueil des traités des Nations unies*, τόμος 1160, αριθ. 18336, σ. 231, στο εξής: PCT). Όλα τα κράτη μέλη της Ένωσης είναι συμβαλλόμενα μέρη στην PCT.

- 8 Το άρθρο 1, παράγραφος 2, της PCT προβλέπει τα ακόλουθα:

«Καμμία διάταξη της παρούσας Συνθήκης δεν μπορεί να ερμηνευθεί περιοριστικά [όσον αφορά] τα δικαιώματα που προβλέπονται από την Σύμβαση των Παρισίων για την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας υπέρ των υπηκόων των Κρατών-μελών στην Σύμβαση αυτή ή των προσώπων που διαμένουν σ' αυτές τις χώρες.»

- 9 Το άρθρο 2, σημεία i και ii, της PCT ορίζει τα εξής:

«Κατά την έννοια της παρούσας Συνθήκης και του Εκτελεστικού Κανονισμού, και εκτός εάν ειδικά γίνεται μνεία αντίθετης έννοιας:

i) εννοείται με την “αίτηση”, κάθε αίτηση προστασίας εφεύρεσης. Κάθε αναφορά σε “αίτηση” υπονοεί αναφορά σε αιτήσεις για δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, για πιστοποιητικά πατρότητας ευρεσιτεχνίας, για πιστοποιητικά χρησιμότητας, για υποδείγματα χρησιμότητας, για πρόσθετα διπλώματα ή πιστοποιητικά ή για πρόσθετα πιστοποιητικά πατρότητας εφεύρεσης ή για πρόσθετα πιστοποιητικά χρησιμότητας·

ii) κάθε αναφορά σε “δίπλωμα [ευρεσιτεχνίας]” εννοείται ως αναφορά στα διπλώματα [ευρεσιτεχνίας για εφεύρεση], στα πιστοποιητικά πατρότητας εφεύρεσης, στα πιστοποιητικά χρησιμότητας, στα υποδείγματα χρησιμότητας, στα πρόσθετα διπλώματα ευρεσιτεχνίας ή πιστοποιητικά, στα πρόσθετα πιστοποιητικά πατρότητας ευρεσιτεχνίας και στα πρόσθετα πιστοποιητικά χρησιμότητας [...]».

- 10 Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της PCT έχει ως εξής:

«Οι αιτήσεις προστασίας των εφευρέσεων για όλα τα συμβαλλόμενα Κράτη μπορούν να κατατίθενται ως διεθνείς αιτήσεις σύμφωνα με την παρούσα Συνθήκη.»

Το δίκαιο της Ένωσης

- 11 Το άρθρο 41, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα (ΕΕ 2002, L 3, σ. 1), έχει ως εξής:

«Το πρόσωπο το οποίο έχει νομοτύπως καταθέσει αίτηση για την καταχώριση σχεδίου ή υποδείγματος ή υποδείγματος χρησιμότητας σε ένα ή για ένα από τα κράτη της σύμβασης των Παρισίων ή της συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου ή ο εξ αυτού έλκων δικαίωμα, έχει, ως προς την κατάθεση της αίτησης για την καταχώριση κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος για το ίδιο σχέδιο ή υπόδειγμα, ή για το υπόδειγμα χρησιμότητας, δικαίωμα προτεραιότητας επί έξι μήνες από την ημερομηνία κατάθεσης της πρώτης αίτησης.»

Ιστορικό της διαφοράς

- 12 Στις 24 Οκτωβρίου 2018 η προσφεύγουσα, The KaiKai Company Jaeger Wichmann GbR, υπέβαλε στο Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), δυνάμει του κανονισμού 6/2002, πολλαπλή αίτηση καταχώρισης η οποία αφορούσε δώδεκα κοινοτικά σχέδια ή υποδείγματα. Τα προϊόντα στα οποία προορίζονται να ενσωματωθούν τα εν λόγω σχέδια ή υποδείγματα εμπίπτουν στην κλάση 21-02 κατά την έννοια του Διακανονισμού του Λοκάρνο, της 8ης Οκτωβρίου 1968, για τη διεθνή ταξινόμηση των βιομηχανικών σχεδίων και υποδειγμάτων, όπως έχει τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Όργανα και είδη γυμναστικής ή άθλησης». Η προσφεύγουσα διεκδίκησε, για το σύνολο των εν λόγω σχεδίων ή υποδειγμάτων, προτεραιότητα στηριζόμενη στη διεθνή αίτηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας PCT/EP2017/077469, η οποία είχε κατατεθεί στις 26 Οκτωβρίου 2017 στο Ευρωπαϊκό Γραφείο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας (EPO).
- 13 Με έγγραφο της 31ης Οκτωβρίου 2018, ο εξεταστής του EUIPO ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι η πολλαπλή αίτηση έγινε δεκτή στο σύνολό της, αλλά ότι το διεκδικούμενο δικαίωμα προτεραιότητας απορρίφθηκε για το σύνολο των σχεδίων ή υποδειγμάτων, καθώς η προγενέστερη κατάθεση είχε προηγηθεί της κατάθεσης της πολλαπλής αίτησης κατά περισσότερους από έξι μήνες.
- 14 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ενέμεινε στη διεκδίκηση προτεραιότητας και ζήτησε να εκδοθεί απόφαση δεκτική προσφυγής, ο εξεταστής, με απόφαση της 16ης Ιανουαρίου 2019, απέρριψε το δικαίωμα προτεραιότητας για το σύνολο των κοινοτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων.
- 15 Προς στήριξη της απόφασής του, ο εξεταστής επισήμανε, βασιζόμενος στο σημείο 6.2.1.1 των κατευθυντήριων γραμμών της 1ης Οκτωβρίου 2018 για την εξέταση καταχωρισμένων κοινοτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων (στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές του EUIPO), ότι, ακόμη και αν μια αίτηση βάσει της PCT ήταν, καταρχήν, δυνατόν να θεμελιώσει δικαίωμα προτεραιότητας δυνάμει του άρθρου 41 του κανονισμού 6/2002, δεδομένου ότι ο ευρύς ορισμός της έννοιας του «διπλώματος ευρεσιτεχνίας» που περιέχεται στο άρθρο 2 της PCT περιλαμβάνει και τα υποδείγματα χρησιμότητας, η αίτηση αυτή υπέκειτο επίσης στην προθεσμία προτεραιότητας των έξι μηνών, η οποία δεν τηρήθηκε εν προκειμένω.
- 16 Στις 14 Μαρτίου 2019 η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του EUIPO κατά της απόφασης του εξεταστή, δυνάμει των άρθρων 55 έως 60 του κανονισμού 6/2002.
- 17 Με απόφαση της 13ης Ιουνίου 2019 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το τρίτο τμήμα προσφυγών του EUIPO απέρριψε την προσφυγή που άσκησε η προσφεύγουσα κατά της απόφασης του εξεταστή. Το εν λόγω τμήμα έκρινε, εν συνόψει, ότι ο εξεταστής εφάρμοσε ορθώς το άρθρο 41, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002, το οποίο αντικατοπτρίζει πιστά τις διατάξεις της Σύμβασης των Παρισίων.

- 18 Συναφώς, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι, σύμφωνα με το άρθρο 4, τμήμα Α, παράγραφος 1, και το άρθρο 4, τμήμα Γ, παράγραφος 1, της Σύμβασης των Παρισίων, το πρόσωπο που καταθέτει νομοτύπως, σε εθνικό επίπεδο, αίτηση καταχώρισης σχεδίου ή υποδείγματος ή υποδείγματος χρησιμότητας απολαύει δικαιώματος προτεραιότητας επί δώδεκα μήνες ως προς τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας και τα υποδείγματα χρησιμότητας και επί έξι μήνες ως προς τα σχέδια ή υποδείγματα και τα σήματα. Εξάλλου, από το άρθρο 4, τμήμα Ε, παράγραφος 1, της σύμβασης αυτής προκύπτει ότι, σε περίπτωση μεταγενέστερης αίτησης καταχώρισης σχεδίου ή υποδείγματος, η προτεραιότητα αίτησης καταχώρισης υποδείγματος χρησιμότητας μπορεί να διεκδικηθεί μόνον εντός της εξάμηνης προθεσμίας προτεραιότητας που ισχύει για τα σχέδια ή υποδείγματα. Αντιθέτως, σύμφωνα με το άρθρο 4, τμήμα Ε, παράγραφος 2, της εν λόγω σύμβασης, η προτεραιότητα αίτησης διπλώματος ευρεσιτεχνίας μπορεί να διεκδικηθεί για μεταγενέστερη αίτηση καταχώρισης υποδείγματος χρησιμότητας εντός της δωδεκάμηνης προθεσμίας προτεραιότητας που ισχύει για τα υποδείγματα χρησιμότητας και τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας, και αντιστρόφως. Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η Σύμβαση των Παρισίων δεν περιέχει καμία διάταξη κατά την οποία η αίτηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας γεννά δικαίωμα προτεραιότητας για αίτηση καταχώρισης σχεδίου ή υποδείγματος.
- 19 Το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε επίσης ότι, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 1, της Συμφωνίας TRIPS, το άρθρο 4 της Σύμβασης των Παρισίων εφαρμόζεται *mutatis mutandis* στην Ένωση, η οποία είναι μέλος του ΠΟΕ. Τούτου δοθέντος, έκρινε ότι η Σύμβαση των Παρισίων δεν υπερਿσχύει των διατάξεων του κανονισμού 6/2002, καθώς ο κανονισμός αυτός δεν αποτελεί ειδική συμφωνία κατά την έννοια του άρθρου 19 της εν λόγω σύμβασης. Επομένως, το ζήτημα αν είναι δυνατόν να προβληθεί δικαίωμα προτεραιότητας πρέπει να εκτιμάται μόνον υπό το πρίσμα του κανονισμού.
- 20 Επιπλέον, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το γράμμα του άρθρου 41 του κανονισμού 6/2002 είναι σαφές, ότι, σύμφωνα με το άρθρο αυτό, η προθεσμία προτεραιότητας ανέρχεται σε έξι μήνες από την ημερομηνία της προγενέστερης κατάθεσης και ότι το δικαίωμα προτεραιότητας απορρέει αποκλειστικά από τη νομότυπη κατάθεση αίτησης καταχώρισης σχεδίου ή υποδείγματος ή υποδείγματος χρησιμότητας, και όχι αίτησης διπλώματος ευρεσιτεχνίας. Στηριζόμενο στο σημείο 6.2.1.1 των κατευθυντήριων γραμμών του EUIPO, το τμήμα προσφυγών δέχθηκε ότι η έννοια του υποδείγματος χρησιμότητας πρέπει να ερμηνεύεται ευρέως, ως καλύπτουσα και τις διεθνείς αιτήσεις διπλώματος ευρεσιτεχνίας που κατατίθενται δυνάμει της PCT, διότι οι αιτήσεις αυτές καλύπτουν και τα υποδείγματα χρησιμότητας, σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 2, σημείο ii, της PCT. Ωστόσο, κατά το τμήμα προσφυγών, η ευρεία αυτή ερμηνεία δεν μπορεί να επηρεάζει τη διάρκεια της εκ του νόμου εξάμηνης προθεσμίας προτεραιότητας και, ως εκ τούτου, η προτεραιότητα αίτησης διπλώματος ευρεσιτεχνίας η οποία κατατίθεται δυνάμει της PCT πρέπει επίσης να διεκδικείται εντός της προθεσμίας αυτής.
- 21 Εξάλλου, το τμήμα προσφυγών εκτίμησε ότι δεν υπήρχε αντίφαση μεταξύ των δύο διατάξεων του Bundespatentgericht (Ομοσπονδιακού Δικαστηρίου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας, Γερμανία) της 10ης Νοεμβρίου 1967 τις οποίες επικαλέστηκε η προσφεύγουσα και του άρθρου 41 του κανονισμού 6/2002, δεδομένου ότι οι διατάξεις αυτές αφορούσαν τη διεκδίκηση δικαιωμάτων προτεραιότητας για μεταγενέστερες αιτήσεις καταχώρισης υποδειγμάτων χρησιμότητας, και όχι για αιτήσεις καταχώρισης σχεδίων ή υποδειγμάτων.
- 22 Συνεπώς, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η προσφεύγουσα μπορούσε να διεκδικήσει την προτεραιότητα της διεθνούς αίτησης διπλώματος ευρεσιτεχνίας, την οποία είχε καταθέσει δυνάμει της PCT στις 26 Οκτωβρίου 2017, μόνον εντός προθεσμίας έξι μηνών από την ημερομηνία αυτή, δηλαδή έως τις 26 Απριλίου 2018.

Αιτήματα των διαδίκων

- 23 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
  - να ακυρώσει την απόφαση του εξεταστή της 16ης Ιανουαρίου 2019 κατά το μέτρο που δεν αναγνωρίστηκε η προτεραιότητα των κοινοτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων αριθ. 5807179-0001-0012· να αναγνωρίσει την από 26 Οκτωβρίου 2017 διεκδικούμενη προτεραιότητα και να προβεί στη διόρθωση της δημοσίευσης των κοινοτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων επισημαίνοντας την προτεραιότητα·
  - να υποχρεώσει το EUIPO να της επιστρέψει το τέλος προσφυγής·
  - να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα·
  - επικουρικός, να διεξαγάγει επ' ακροατηρίου συζήτηση.
- 24 Το EUIPO ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
  - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επί του παραδεκτού

- 25 Το δεύτερο αίτημα της προσφεύγουσας περιλαμβάνει δύο σκέλη. Με το πρώτο σκέλος, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του εξεταστή της 16ης Ιανουαρίου 2019, κατά το μέρος που δεν αναγνωρίστηκε η προτεραιότητα της προγενέστερης διεθνούς αίτησης διπλώματος ευρεσιτεχνίας όσον αφορά τα επίμαχα κοινοτικά σχέδια ή υποδείγματα.
- 26 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, δυνάμει του άρθρου 61, παράγραφοι 1 και 3, του κανονισμού 6/2002, η προσβαλλόμενη απόφαση, και όχι η απόφαση του εξεταστή, υπόκειται σε προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, το οποίο δύναται να ακυρώσει ή να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση.
- 27 Εξάλλου, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 61, παράγραφος 6, του ίδιου κανονισμού, το EUIPO υποχρεούται να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου. Συνεπώς, δεδομένου ότι η απόφαση του εξεταστή της 16ης Ιανουαρίου 2019 προσβλήθηκε με την προσφυγή επί της οποίας εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, σε περίπτωση ακύρωσης της τελευταίας θα εναπόκειται στο τμήμα προσφυγών να επανεξετάσει την απόφαση του εξεταστή υπό το πρίσμα της παρούσας απόφασης.
- 28 Επομένως, το πρώτο σκέλος του δεύτερου αιτήματος πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.
- 29 Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος του δεύτερου αιτήματος, με το οποίο η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να αναγνωρίσει τη διεκδικούμενη προτεραιότητα και να προβεί στη διόρθωση της δημοσίευσης των επίμαχων κοινοτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων επισημαίνοντας την εν λόγω προτεραιότητα, υπενθυμίζεται ότι, στο πλαίσιο προσφυγής ενώπιον του δικαστή της Ένωσης κατά της απόφασης τμήματος προσφυγών του EUIPO, από το άρθρο 61, παράγραφος 6, του κανονισμού 6/2002

προκύπτει ότι δεν εναπόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να απευθύνει διαταγές στο EUIPO, το οποίο οφείλει να συμμορφώνεται προς το διατακτικό και το σκεπτικό των αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου [πρβλ. απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2018, Gramberg κατά EUIPO – Mahdavi Sabet (Θήκη κινητού τηλεφώνου), T-166/15, EU:T:2018:100, σκέψη 96· πρβλ. επίσης, κατ' αναλογία, απόφαση της 25ης Νοεμβρίου 2015, Jaguar Land Rover κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα αυτοκινήτου), T-629/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:878, σκέψη 10].

- 30 Συνεπώς, το δεύτερο σκέλος του δεύτερου αιτήματος της προσφεύγουσας και, ως εκ τούτου, το αίτημα αυτό στο σύνολό του είναι απαράδεκτα.
- 31 Όσον αφορά το πέμπτο αίτημα της προσφεύγουσας, το οποίο προβάλλεται επικουρικό, διαπιστώνεται ότι η αίτηση διεξαγωγής επ' ακροατηρίου συζήτησης που υποβλήθηκε με το δικόγραφο της προσφυγής ήταν πρόωρη υπό το πρίσμα των διατάξεων του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου. Πράγματι, από τη νομολογία προκύπτει ότι οι αιτήσεις διεξαγωγής επ' ακροατηρίου συζήτησης μπορούν να υποβληθούν και η εξέταση από το Γενικό Δικαστήριο της σκοπιμότητας της διεξαγωγής τέτοιας συζήτησης μπορεί να διενεργηθεί μόνον αφού, περατωθείσας της έγγραφης διαδικασίας, οι διάδικοι και το Γενικό Δικαστήριο έχουν στη διάθεσή τους το σύνολο των στοιχείων της δικογραφίας και την επιχειρηματολογία όλων των διαδίκων ώστε να είναι σε θέση να αποφανθούν επί της σκοπιμότητας της διεξαγωγής τέτοιας συζήτησης [πρβλ. απόφαση της 26ης Οκτωβρίου 2017, Erdinger Weißbräu Werner Brombach κατά EUIPO (Σχήμα μεγάλου ποτηριού), T-857/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:754, σκέψη 13· βλ. επίσης, κατ' αναλογία, απόφαση της 3ης Μαρτίου 2015, Schmidt Spiele κατά ΓΕΕΑ (Απεικόνιση πινάκων επιτραπέζιων παιχνιδιών), T-492/13 και T-493/13, EU:T:2015:128, σκέψη 10].
- 32 Με το έγγραφο της 18ης Νοεμβρίου 2019 με το οποίο επιδόθηκαν στην προσφεύγουσα το υπόμνημα αντικρούσεως και το έγγραφο με το οποίο γνωστοποιείται η περάτωση της έγγραφης διαδικασίας, η Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου επέστησε την προσοχή της προσφεύγουσας στις διατάξεις του άρθρου 106 του Κανονισμού Διαδικασίας και επισήμανε ότι η προθεσμία για την υποβολή αίτησης διεξαγωγής επ' ακροατηρίου συζήτησης έτρεχε μόνο μία φορά, και δη από την ως άνω κοινοποίηση. Ωστόσο, η προσφεύγουσα δεν υπέβαλε νέα αίτηση διεξαγωγής επ' ακροατηρίου συζήτησης εντός της προθεσμίας των τριών εβδομάδων που προβλέπεται στην εν λόγω διάταξη.
- 33 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 106, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, να κρίνει επί της προσφυγής χωρίς να διεξαχθεί επ' ακροατηρίου συζήτηση.

Επί της ουσίας

- 34 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως, εκ των οποίων ο πρώτος αφορά παράβαση ουσιώδους τύπου και ο δεύτερος παράβαση του κανονισμού 6/2002, σε συνδυασμό με κανόνα δικαίου σχετικό με την εφαρμογή του, σύμφωνα με το άρθρο 61, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού.
- 35 Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει αρχικά τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως που προβάλλει η προσφεύγουσα. Ο λόγος αυτός έχει την έννοια ότι αφορά εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 41, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002. Συγκεκριμένα, μολονότι, βεβαίως, ο τίτλος II του δικογράφου της προσφυγής επιγράφεται «Έλλειψη δυνατότητας εφαρμογής του άρθρου 41 του [κανονισμού 6/2002]», εντούτοις, στα σημεία 12 και 21 του δικογράφου, η προσφεύγουσα διευκρινίζει ότι προβάλλει «ειδικότερα [...] παράβαση του κανονισμού [6/2002], σε συνδυασμό με κανόνα δικαίου σχετικό με την εφαρμογή του, κατά το άρθρο 61, παράγραφος 2[, του κανονισμού 6/2002]», και ότι «εκτιμά ότι είναι ιδιαίτερα σημαντικό στην υπό κρίση υπόθεση να ληφθεί υπόψη, κατά την ερμηνεία των διατάξεων του [εν λόγω κανονισμού], το σύνολο των σχετικών διατάξεων της Σύμβασης των Παρισίων».

- 36 Εν συνόψει, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών εσφαλμένως κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η διεκδίκηση προτεραιότητας, βάσει της διεθνούς αίτησης διπλώματος ευρεσιτεχνίας της 26ης Οκτωβρίου 2017, για τα δώδεκα κοινοτικά σχέδια ή υποδείγματα τα οποία αφορά η πολλαπλή αίτηση καταχώρισης της 24ης Οκτωβρίου 2018 προβλήθηκε εκπροθέσμως. Συναφώς, η προσφεύγουσα στηρίζεται στη δωδεκάμηνη προθεσμία προτεραιότητας για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας την οποία προβλέπει η Σύμβαση των Παρισίων και υποστηρίζει ότι η εξάμηνη προθεσμία που προβλέπει ο κανονισμός 6/2002 για τα υποδείγματα χρησιμότητας δεν έχει εφαρμογή εν προκειμένω.
- 37 Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως περιλαμβάνει δύο σκέλη. Πρώτον, η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι υπέπεσε σε σφάλμα καθόσον έκρινε ότι όλες οι αιτήσεις που κατατίθενται δυνάμει της PCT εμπίπτουν στην έννοια του «υποδείγματος χρησιμότητας» κατά το άρθρο 41, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002.
- 38 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, λαμβανομένης υπόψη της μη ύπαρξης σαφούς κανόνα στον κανονισμό 6/2002 όσον αφορά την προτεραιότητα που απορρέει από διεθνή αίτηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας, το τμήμα προσφυγών όφειλε να λάβει υπόψη τις σχετικές διατάξεις της Σύμβασης των Παρισίων, οι οποίες αποτελούν τη βάση του εν λόγω κανονισμού. Εφόσον το άρθρο 4, τμήμα Γ, παράγραφος 1, της σύμβασης αυτής προβλέπει δωδεκάμηνη προθεσμία προτεραιότητας για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας και εφόσον η εν λόγω σύμβαση στηρίζεται στην αρχή ότι η προγενέστερη αίτηση είναι καθοριστική για την προθεσμία προτεραιότητας εάν η προτεραιότητα βασίζεται σε δικαίωμα διαφορετικής φύσεως, ανεξαρτήτως της φύσεως του δικαιώματος το οποίο αφορά η μεταγενέστερη αίτηση, το τμήμα προσφυγών δεν έπρεπε να δεχθεί ότι η προθεσμία ήταν εξάμηνη.
- 39 Προκαταρκτικώς, επισημαίνεται ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, το τμήμα προσφυγών αναγνώρισε ότι το δικαίωμα προτεραιότητας απέρρεε από διεθνή αίτηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας κατατεθείσα δυνάμει της PCT. Συναφώς, το εν λόγω τμήμα στηρίχθηκε στο σημείο 6.2.1.1 των κατευθυντήριων γραμμών του EUIPO, στο οποίο προβλέπεται ότι, για την εξέταση των καταχωρισμένων κοινοτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων, «η προτεραιότητα μιας διεθνούς αίτησης που κατατίθεται δυνάμει της [PCT] μπορεί να διεκδικηθεί βάσει του άρθρου 2 της συνθήκης αυτής, στο οποίο ο όρος “δίπλωμα ευρεσιτεχνίας” ορίζεται ευρέως, ώστε να περιλαμβάνει και τα υποδείγματα χρησιμότητας».
- 40 Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών αναγνώρισε ότι η διεθνής αίτηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας PCT/EP2017/077469, την οποία η προσφεύγουσα είχε καταθέσει στις 26 Οκτωβρίου 2017, γεννούσε δικαίωμα προτεραιότητας στο πλαίσιο της μεταγενέστερης αίτησης καταχώρισης κοινοτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων. Η διαπίστωση αυτή δεν αμφισβητείται εν προκειμένω.

Επί του πρώτου σκέλους του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται εσφαλμένη ερμηνεία της έννοιας του «υποδείγματος χρησιμότητας» που μνημονεύεται στο άρθρο 41, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002

- 41 Με το πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών κακώς ερμήνευσε διασταλτικά, βάσει εσφαλμένης ερμηνείας του άρθρου 2 της PCT, την έννοια του «υποδείγματος χρησιμότητας» που μνημονεύεται στο άρθρο 41, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002.
- 42 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί την ερμηνεία του EUIPO κατά την οποία η αίτηση που κατατίθεται δυνάμει της PCT είναι μόνον αίτηση καταχώρισης υποδείγματος χρησιμότητας ή, τουλάχιστον, ισοδυναμεί με αίτηση καταχώρισης υποδείγματος χρησιμότητας. Το άρθρο 2, σημείο ii, της PCT, το οποίο επικαλείται το EUIPO, δεν ορίζει αυτή καθαυτήν την έννοια της αίτησης που κατατίθεται δυνάμει της PCT. Η διεθνής αίτηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας αποτελεί συγχρόνως αίτηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας και αίτηση καταχώρισης υποδείγματος χρησιμότητας.

- 43 Το EUIPO αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.
- 44 Εκ προοιμίου, διαπιστώνεται ότι η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας είναι διφορούμενη. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη διασταλτική ερμηνεία του τμήματος προσφυγών όσον αφορά την έννοια του «υποδείγματος χρησιμότητας», ενώ, όπως προκύπτει από τη σκέψη 39 ανωτέρω, η ερμηνεία αυτή επέτρεψε στο τμήμα προσφυγών να διαπιστώσει ότι μια διεθνής αίτηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας μπορεί να γεννήσει δικαίωμα προτεραιότητας κατά την έννοια του άρθρου 41, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002. Όπως επισήμανε το τμήμα προσφυγών στο σημείο 16 της προσβαλλόμενης απόφασης, το γράμμα της εν λόγω διάταξης δεν προβλέπει ρητώς την ύπαρξη δικαιώματος προτεραιότητας απορρέοντος από την κατάθεση διεθνούς αίτησης διπλώματος ευρεσιτεχνίας. Επομένως, το δικαίωμα προτεραιότητας που διεκδικεί η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της μεταγενέστερης αίτησής της για καταχώριση σχεδίων ή υποδειγμάτων εξετάστηκε μόνο δυνάμει της ευρείας ερμηνείας της ως άνω έννοιας στην οποία προέβη το EUIPO. Συνεπώς, όπως επισημαίνει το EUIPO στο υπόμνημα αντικρούσεως, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας δεν της προσπορίζει κανένα όφελος και πρέπει να απορριφθεί.
- 45 Εν πάση περιπτώσει, υπογραμμίζεται ότι, κατά τον ορισμό που δίδει το άρθρο 2, σημείο ii, της PCT, «κάθε αναφορά σε “δίπλωμα [ευρεσιτεχνίας]” εννοείται ως αναφορά στα διπλώματα [ευρεσιτεχνίας για εφεύρεση], στα πιστοποιητικά πατρότητας εφεύρεσης, στα πιστοποιητικά χρησιμότητας, στα υποδείγματα χρησιμότητας [...]». Επομένως, οι αιτήσεις διπλώματος ευρεσιτεχνίας που κατατίθενται δυνάμει της PCT καλύπτουν και τα υποδείγματα χρησιμότητας, όπως επισήμανε το τμήμα προσφυγών στο σημείο 16 της προσβαλλόμενης απόφασης.
- 46 Είναι αληθές ότι, όπως ορθώς υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η διαπίστωση αυτή δεν συνεπάγεται ταύτιση των εννοιών του «διπλώματος ευρεσιτεχνίας» και του «υποδείγματος χρησιμότητας» ούτε συνεπάγεται ότι η έννοια του «υποδείγματος χρησιμότητας» περιλαμβάνει την έννοια του «διπλώματος ευρεσιτεχνίας».
- 47 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, της PCT, οι αιτήσεις προστασίας των εφευρέσεων σε όλα τα συμβαλλόμενα κράτη μπορούν να κατατίθενται ως διεθνείς αιτήσεις σύμφωνα με τη συνθήκη αυτή. Εξάλλου, κατά το άρθρο 2, σημείο i, της συνθήκης, «[κ]άθε αναφορά σε “αίτηση” υπονοεί αναφορά σε αιτήσεις για δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, για πιστοποιητικά πατρότητας ευρεσιτεχνίας, για πιστοποιητικά χρησιμότητας, για υποδείγματα χρησιμότητας, για πρόσθετα διπλώματα ή πιστοποιητικά ή για πρόσθετα πιστοποιητικά πατρότητας εφεύρεσης ή για πρόσθετα πιστοποιητικά χρησιμότητας». Προκύπτει, επομένως, ότι η PCT δεν διακρίνει ανάλογα με τα διάφορα δικαιώματα μέσω των οποίων τα διάφορα καθοριζόμενα κράτη παρέχουν την προστασία της εφεύρεσης.
- 48 Υπό τις συνθήκες αυτές, προκειμένου να μην αποκλείεται αδικαιολόγητα ένα μέρος των αιτήσεων καταχώρισης υποδείγματος χρησιμότητας, η διασταλτική ερμηνεία του EUIPO επιτρέπει να γίνονται δεκτές όλες οι κατατιθέμενες δυνάμει της PCT διεθνείς αιτήσεις διπλώματος ευρεσιτεχνίας ως βάση δικαιώματος προτεραιότητας, ώστε, κατ’ αυτόν τον τρόπο, να μην εμποδίζεται η έννομη προστασία των δικαιωμάτων βιομηχανικής ιδιοκτησίας την οποία επιδιώκει η PCT. Επομένως, οι διεθνείς αιτήσεις διπλώματος ευρεσιτεχνίας μπορούν μεν να γεννήσουν δικαίωμα προτεραιότητας για σχέδια ή υποδείγματα δυνάμει του άρθρου 41 του κανονισμού 6/2002, πλην όμως τούτο δεν μετατρέπει τις αιτήσεις διπλώματος ευρεσιτεχνίας σε αιτήσεις καταχώρισης υποδείγματος χρησιμότητας ούτε τις υπάγει αυτομάτως στους κανόνες που έχουν θεσπιστεί για τις τελευταίες αυτές αιτήσεις.
- 49 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, μολονότι το γράμμα του άρθρου 41, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002 δεν αναφέρεται ρητώς στη διεκδίκηση δικαιώματος προτεραιότητας στηριζόμενου σε δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, το τμήμα προσφυγών ορθώς έλαβε υπόψη, στο πλαίσιο του εν λόγω άρθρου, τις διεθνείς αιτήσεις διπλώματος ευρεσιτεχνίας. Η ευρεία αυτή

ερμηνεία της ως άνω διάταξης είναι σύμφωνη με την οικονομία της PCT, η οποία συνίσταται στην εξασφάλιση, σε περίπτωση διεθνούς αίτησης, ισοδύναμης προστασίας των υποδειγμάτων χρησιμότητας και των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας.

- 50 Συνεπώς, το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε σφάλμα κρίνοντας ότι η διεκδίκηση του δικαιώματος προτεραιότητας που στηρίζεται στη διεθνή αίτηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας την οποία κατέθεσε η προσφεύγουσα δυνάμει της PCT διεπόταν από το άρθρο 41, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002 όσον αφορά το ζήτημα αν μπορεί να θεμελιωθεί δικαίωμα προτεραιότητας σε μια τέτοια διεθνή αίτηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας.

Επί του δεύτερου σκέλους του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται ότι δεν ελήφθη υπόψη το άρθρο 4, τμήμα Γ, παράγραφος 1, της Σύμβασης των Παρισίων για τον καθορισμό της προθεσμίας προτεραιότητας

- 51 Με το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, εφόσον η εξάμηνη προθεσμία του άρθρου 41, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002 δεν έχει εφαρμογή εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών όφειλε να κάνει χρήση των κανόνων της Σύμβασης των Παρισίων, η οποία, στο άρθρο 4, τμήμα Γ, παράγραφος 1, προβλέπει δωδεκάμηνη προθεσμία για δικαίωμα προτεραιότητας στηριζόμενο σε αίτηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας.

– Επί της σημασίας της Σύμβασης των Παρισίων για την ερμηνεία του άρθρου 41 του κανονισμού 6/2002

- 52 Η προσφεύγουσα αντιτάσσεται στην εκ μέρους του τμήματος προσφυγών ερμηνεία του κανονισμού 6/2002, κατά την οποία οι προϋποθέσεις για τη διεκδίκηση δικαιώματος προτεραιότητας καθορίζονται εξαντλητικώς από τον κανονισμό και αντικατοπτρίζουν τις διατάξεις της Σύμβασης των Παρισίων, οπότε δεν συντρέχει λόγος παραπομπής στη σύμβαση αυτή.

- 53 Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι, ελλείψει σαφούς διάταξης στον κανονισμό 6/2002 όσον αφορά τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες μπορεί να γίνει επίκληση δικαιώματος προτεραιότητας βάσει της κατάθεσης διεθνούς αίτησης διπλώματος ευρεσιτεχνίας, οι διατάξεις της Σύμβασης των Παρισίων πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο της διαδικασίας καταχώρισης ενώπιον του EUIPO.

- 54 Το EUIPO αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας. Κατά το EUIPO, ο κανονισμός 6/2002 θέτει ορθώς σε εφαρμογή τους σχετικούς κανόνες της Σύμβασης των Παρισίων που αφορούν τα σχέδια ή υποδείγματα. Η μονοσήμαντη διατύπωση του άρθρου 41, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002 εκφράζει με σαφήνεια τη βούληση του νομοθέτη της Ένωσης να προβλέψει, για τις αιτήσεις καταχώρισης κοινοτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων, εξαντλητική ρύθμιση σχετικά με την προθεσμία διεκδίκησης προτεραιότητας. Ως εκ τούτου, η άμεση ή κατ' αναλογίαν εφαρμογή της Σύμβασης των Παρισίων δεν είναι ούτε αναγκαία ούτε πρόσφορη.

- 55 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, για την ερμηνεία διάταξης του δικαίου της Ένωσης πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται, καθώς και οι στόχοι και ο σκοπός που επιδιώκει η πράξη της οποίας αποτελεί μέρος. Το ιστορικό της θέσπισης μιας διάταξης του δικαίου της Ένωσης μπορεί επίσης να προσφέρει στοιχεία χρήσιμα για την ερμηνεία της (βλ. απόφαση της 11ης Νοεμβρίου 2020, EUIPO κατά John Mills, C-809/18 P, EU:C:2020:902, σκέψη 55 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 56 Όσον αφορά το γράμμα του άρθρου 41, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002, επισημαίνεται ότι το άρθρο αυτό δεν προβλέπει την περίπτωση κατά την οποία κατατίθεται αίτηση καταχώρισης σχεδίου ή υποδείγματος και συγχρόνως διεκδικείται δικαίωμα προτεραιότητας στηριζόμενο σε αίτηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας και, επομένως, δεν ρυθμίζει ούτε την προθεσμία για τη διεκδίκηση της προτεραιότητας στην περίπτωση αυτή.

- 57 Συνεπώς, αντιθέτως προς όσα φαίνεται να υποστηρίζει το EUIPO, το άρθρο 41, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002 δεν ρυθμίζει εξαντλητικώς το ζήτημα της προθεσμίας εντός της οποίας μπορεί να διεκδικηθεί προτεραιότητα στο πλαίσιο μεταγενέστερης αίτησης καταχώρισης σχεδίου ή υποδείγματος.
- 58 Όσον αφορά το ιστορικό της θέσπισης του άρθρου 41, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002, επισημαίνεται ότι από τα αποσπάσματα των προπαρασκευαστικών εργασιών προκύπτει ότι οι διατάξεις του εν λόγω κανονισμού σχετικά με το δικαίωμα προτεραιότητας έχουν ως σκοπό να τον καταστήσουν σύμφωνο προς τη Σύμβαση των Παρισίων όσον αφορά το δικαίωμα προτεραιότητας και την προθεσμία του [βλ. πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα της 3ης Δεκεμβρίου 1993, COM(93) 342 τελικό – COD 463, αιτιολογική έκθεση, μέρος II, τίτλος IV, τμήμα 2].
- 59 Ο σύνδεσμος μεταξύ του δικαιώματος προτεραιότητας που προβλέπεται στο άρθρο 41, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002 και της Σύμβασης των Παρισίων αντικατοπτρίζεται επίσης στο γράμμα καθεαυτό της διάταξης αυτής, η οποία παρέχει δικαίωμα προτεραιότητας στο «πρόσωπο το οποίο έχει νομοτύπως καταθέσει αίτηση [καταχώρισης] σε ένα ή για ένα από τα κράτη της σύμβασης των Παρισίων ή της συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, [...]». Από τη μνεία αυτή μπορεί να συναχθεί ότι σκοπός του άρθρου 41 του κανονισμού 6/2002 είναι να ληφθεί υπόψη η καθιερούμενη από τη Σύμβαση των Παρισίων υποχρέωση των μελών του ΠΟΕ να τηρούν τις προτεραιότητες που απορρέουν από την κατάθεση νομοτύπης αίτησης προστασίας σε ένα από τα συμβαλλόμενα κράτη μιας από τις εν λόγω διεθνείς συμβάσεις.
- 60 Πράγματι, δεδομένου ότι η Ένωση, ως μέλος του ΠΟΕ, είναι συμβαλλόμενο μέρος στη Συμφωνία TRIPS, οφείλει να ερμηνεύει τη νομοθεσία της περί διανοητικής ιδιοκτησίας, στο μέτρο του δυνατού, υπό το πρίσμα του κειμένου και των σκοπών της εν λόγω συμφωνίας. Ειδικότερα, το άρθρο 2, παράγραφος 1, της Συμφωνίας TRIPS προβλέπει ότι, για τους σκοπούς των μερών II, III και IV της συμφωνίας αυτής, τα συμβαλλόμενα κράτη εφαρμόζουν τα άρθρα 1 έως 12 και το άρθρο 19 της Σύμβασης των Παρισίων (βλ., όσον αφορά το δίκαιο των σημάτων, αποφάσεις της 16ης Νοεμβρίου 2004, Anheuser-Busch, C-245/02, EU:C:2004:717, σκέψη 42 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 11ης Νοεμβρίου 2020, EUIPO κατά John Mills, C-809/18 P, EU:C:2020:902, σκέψη 64). Η διαπίστωση αυτή, η οποία συνάγεται από τη νομολογία στο πλαίσιο του δικαίου των σημάτων, μπορεί να εφαρμοστεί στο δίκαιο των σχεδίων ή υποδειγμάτων, καθώς, όπως προκύπτει από την αιτιολογική έκθεση της πρότασης κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα της 3ης Δεκεμβρίου 1993, COM(93) 342 τελικό – COD 463, οι κανόνες σχετικά με το δικαίωμα προτεραιότητας του κανονισμού 6/2002 καταρτίστηκαν, μεταξύ άλλων, κατ' αναλογία προς τις σχεδόν πανομοιότυπες διατάξεις της πρότασης κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.
- 61 Εξάλλου, πρέπει να υπομνησθεί η νομολογία του Δικαστηρίου κατά την οποία, ακόμη και αν η Ένωση δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος σε διεθνή σύμβαση συναφθείσα από τα κράτη μέλη της, αλλά υποχρεούται, βάσει διεθνούς συνθήκης στην οποία είναι συμβαλλόμενο μέρος, να μην παρακωλύει την εκπλήρωση των υποχρεώσεων τις οποίες τα κράτη μέλη υπέχουν από τη σύμβαση αυτή, οι έννοιες που περιέχονται στην πράξη του παράγωγου δικαίου της Ένωσης πρέπει να ερμηνεύονται κατά τρόπον ώστε να παραμένουν σύμφωνες με την εν λόγω σύμβαση και την εν λόγω συνθήκη, λαμβανομένου επίσης υπόψη του πλαισίου στο οποίο εντάσσονται οι ως άνω έννοιες και του σκοπού τον οποίο επιδιώκουν οι σχετικές συμβατικές διατάξεις στον τομέα της διανοητικής ιδιοκτησίας, η δε νομολογία αυτή εφαρμόζεται όχι μόνο στο δίκαιο των σημάτων, αλλά και σε άλλους τομείς του δικαίου διανοητικής ιδιοκτησίας (πρβλ., κατ' αναλογίαν, αποφάσεις της 15ης Μαρτίου 2012, SCF, C-135/10, EU:C:2012:140, σκέψεις 50 και 56, και της 15ης Νοεμβρίου 2012, Bericap Záródástechnikai, C-180/11, EU:C:2012:717, σκέψεις 69 και 70).

- 62 Όσον αφορά το δικαίωμα προτεραιότητας, επισημαίνεται ότι το δικαίωμα αυτό πηγάζει από το άρθρο 4 της Σύμβασης των Παρισίων [βλ., ως προς το δικαίωμα προτεραιότητας που προβλέπεται στο άρθρο 29 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), απόφαση της 15ης Νοεμβρίου 2001, Signal Communications κατά ΓΕΕΑ (TELEYE), T-128/99, EU:T:2001:266, σκέψη 37].
- 63 Συνεπώς, όσον αφορά την ερμηνεία του άρθρου 41, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002, πρέπει να ληφθούν υπόψη οι διατάξεις της Σύμβασης των Παρισίων.
- 64 Επομένως, ορθώς υποστηρίζει η προσφεύγουσα ότι, δεδομένου ότι η προθεσμία προτεραιότητας που απορρέει από προγενέστερη διεθνή αίτηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας δεν προβλέπεται στον κανονισμό 6/2002, πρέπει να γίνει χρήση της ρύθμισης στην οποία βασίζεται ο εν λόγω κανονισμός, δηλαδή της Σύμβασης των Παρισίων, πρέπει δε να ληφθούν υπόψη, ως σημείο αναφοράς για την ερμηνεία του κανονισμού και συμπληρωματικώς, οι διατάξεις της σύμβασης αυτής σχετικά με τον καθορισμό της προθεσμίας διεκδίκησης της προτεραιότητας που στηρίζεται στην κατάθεση αίτησης διπλώματος ευρεσιτεχνίας στο πλαίσιο μεταγενέστερης αίτησης καταχώρισης σχεδίου ή υποδείγματος.
- 65 Τέλος, παρατηρείται ότι, ενώ το τμήμα προσφυγών δέχθηκε, για τους ίδιους λόγους με την προσφεύγουσα, ότι η Σύμβαση των Παρισίων εφαρμόζεται *mutatis mutandis* στην Ευρωπαϊκή Ένωση, έκρινε, στο πλαίσιο αυτό, ότι η εν λόγω σύμβαση δεν υπερισχύει των διατάξεων του κανονισμού 6/2002, διότι ο κανονισμός δεν αποτελεί ειδική συμφωνία κατά την έννοια του άρθρου 19 της σύμβασης, και ότι το ζήτημα αν είναι δυνατόν να προβληθεί δικαίωμα προτεραιότητας πρέπει να εκτιμάται μόνον υπό το πρίσμα του εν λόγω κανονισμού.
- 66 Όσον αφορά, όμως, το ζήτημα της προθεσμίας προτεραιότητας υπό περιστάσεις όπως αυτές της υπό κρίση υπόθεσης, δεν πρόκειται για ζήτημα υπεροχής της Σύμβασης των Παρισίων έναντι του κανονισμού 6/2002. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 56 και 57 ανωτέρω, η εφαρμογή των διατάξεων της σύμβασης αυτής αποσκοπεί στην κάλυψη ενός κενού του εν λόγω κανονισμού, ο οποίος σιωπά ως προς την προθεσμία προτεραιότητας που απορρέει από διεθνή αίτηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας.
- *Επί της προθεσμίας προτεραιότητας που απορρέει από διεθνή αίτηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας σύμφωνα με το άρθρο 4 της Σύμβασης των Παρισίων*
- 67 Η προσφεύγουσα επικαλείται τις διατάξεις του άρθρου 4 της Σύμβασης των Παρισίων, ιδίως δε το άρθρο 4, τμήμα Γ, παράγραφος 1. Εφόσον η αίτηση προτεραιότητας αφορά, εν προκειμένω, αίτηση κατατεθείσα δυνάμει της ΡCT, και επομένως αίτηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας κατά την έννοια του άρθρου 4, τμήμα Α, παράγραφος 1, της Σύμβασης των Παρισίων, εξ αυτού προκύπτει, κατά την προσφεύγουσα, ότι η προθεσμία προτεραιότητας που ισχύει για την κατάθεση της πολλαπλής αίτησής της για καταχώριση σχεδίων ή υποδείγμάτων είναι δωδεκάμηνη, σύμφωνα με το άρθρο 4, τμήμα Γ, παράγραφος 1, της Σύμβασης των Παρισίων.
- 68 Το EUIPO αντιτείνει, εν συνόψει, ότι η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει ότι η Σύμβαση των Παρισίων περιέχει κανόνες σχετικούς με την επίδικη προθεσμία. Αφενός, κατά το EUIPO, η προσφεύγουσα δεν επικαλείται καμία διάταξη της Σύμβασης των Παρισίων που να διέπει ειδικώς τη διεκδίκηση προτεραιότητας, στηριζόμενης σε προγενέστερη αίτηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας, στο πλαίσιο αίτησης καταχώρισης σχεδίου ή υποδείγματος και, αφετέρου, η σύμβαση αυτή δεν προβλέπει γενικό κανόνα που να εφαρμόζεται σε όλες τις πιθανές περιπτώσεις μεταγενέστερης αίτησης.

- 69 Κατά το EUIPO, η Σύμβαση των Παρισίων διέπει μόνο δύο περιπτώσεις στις οποίες η προτεραιότητα δικαιώματος προστασίας μπορεί να διεκδικηθεί στο πλαίσιο της μεταγενέστερης αίτησης δικαιώματος προστασίας διαφορετικής φύσεως. Οι δύο αυτές περιπτώσεις διέπονται από το άρθρο 4, τμήμα E, της εν λόγω σύμβασης και, σε αμφότερες τις περιπτώσεις, η προθεσμία εξαρτάται από τη φύση της μεταγενέστερης αίτησης.
- 70 Συναφώς, δεν αμφισβητείται ότι η προσφεύγουσα διεκδικεί, στο πλαίσιο αίτησης καταχώρισης σχεδίου ή υποδείγματος, δικαίωμα προτεραιότητας στηριζόμενο σε προγενέστερη διεθνή αίτηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας.
- 71 Οι εφαρμοστέες προθεσμίες προτεραιότητας, όμως, εξαρτώνται, κατά το άρθρο 4, τμήμα Γ, παράγραφος 1, της Σύμβασης των Παρισίων, από τη φύση του οικείου δικαιώματος. Εάν υποτεθεί ότι η μεταγενέστερη αίτηση και η αίτηση επί της οποίας στηρίζεται η διεκδίκηση του δικαιώματος προτεραιότητας έχουν το ίδιο αντικείμενο, η προθεσμία προτεραιότητας είναι, κατά τη διάταξη αυτή, δωδεκάμηνη για το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας και το υπόδειγμα χρησιμότητας, ενώ είναι εξάμηνη για το σχέδιο ή υπόδειγμα.
- 72 Όπως ορθώς διαπιστώνει το EUIPO, η Σύμβαση των Παρισίων δεν περιέχει κανέναν ρητό κανόνα σχετικά με την προθεσμία προτεραιότητας που εφαρμόζεται σε περίπτωση στην οποία η μεταγενέστερη αίτηση αφορά σχέδιο ή υπόδειγμα ενώ η διεκδίκηση προτεραιότητας στηρίζεται σε προγενέστερη διεθνή αίτηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας.
- 73 Το EUIPO επισημαίνει επίσης ορθώς ότι η Σύμβαση των Παρισίων, στο άρθρο 4, τμήμα E, παράγραφος 1, περιέχει κανόνα ο οποίος προβλέπει ότι η προθεσμία προτεραιότητας που ορίζεται για το μεταγενέστερο δικαίωμα είναι καθοριστική εάν το μεταγενέστερο αυτό δικαίωμα είναι σχέδιο ή υπόδειγμα και το προγενέστερο δικαίωμα είναι υπόδειγμα χρησιμότητας.
- 74 Αντιθέτως, όσον αφορά το άρθρο 4, τμήμα E, παράγραφος 2, της Σύμβασης των Παρισίων, το οποίο ορίζει ότι η κατάθεση αίτησης διπλώματος ευρεσιτεχνίας μπορεί να χρησιμεύσει ως βάση και να θεμελιώσει δικαίωμα προτεραιότητας για τη μεταγενέστερη κατάθεση υποδείγματος χρησιμότητας και αντιστρόφως, επισημαίνεται ότι η διάταξη αυτή δεν παρέχει καμία ένδειξη όσον αφορά την προθεσμία προτεραιότητας, αντιθέτως προς όσα φαίνεται να διατείνεται το EUIPO.
- 75 Τίθεται, επομένως, το ζήτημα αν το άρθρο 4, τμήμα E, παράγραφος 1, της Σύμβασης των Παρισίων, ως ο μόνος ρητός κανόνας σχετικά με την περίπτωση δύο διαδοχικών αιτήσεων που αφορούν δικαιώματα με τα οποία συνδέονται διαφορετικές προθεσμίες προτεραιότητας, αντικατοπτρίζει έναν γενικό κανόνα κατά τον οποίο καθοριστική είναι η προθεσμία προτεραιότητας που απορρέει από τη φύση του μεταγενέστερου δικαιώματος ή αν, αντιθέτως, πρόκειται για εξαίρεση από γενικό κανόνα κατά τον οποίο η διάρκεια της προθεσμίας προτεραιότητας καθορίζεται από τη φύση του προγενέστερου δικαιώματος.
- 76 Η προσφεύγουσα, στηριζόμενη σε δύο διατάξεις του Bundespatentgericht (Ομοσπονδιακού Δικαστηρίου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας) της 10ης Νοεμβρίου 1967 και σε άρθρα της γερμανικής θεωρίας, προβάλλει ότι, όσον αφορά την προθεσμία προτεραιότητας, πρέπει να ληφθεί ως βάση το προγενέστερο δικαίωμα σε περίπτωση προτεραιοτήτων που διεκδικούνται για δικαιώματα προστασίας διαφορετικής φύσεως. Με τις εν λόγω διατάξεις, το Bundespatentgericht (Ομοσπονδιακό Δικαστήριο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας) παραθέτει, μεταξύ άλλων, το μνημόνιο για την Πρόσθετη Πράξη των Βρυξελλών (Denkschrift zur Brüsseler Zusatzakte), ένα επεξηγηματικό έγγραφο του 1903 σχετικά με την αναθεώρηση, κατά τη διάσκεψη των Βρυξελλών του 1900, της Σύμβασης των Παρισίων του 1883 για την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας, από το οποίο προκύπτει ότι, σύμφωνα με την οικονομία των διεθνών προτεραιοτήτων, πρέπει να παρέχεται στα πρόσωπα που επιδιώκουν να εξασφαλίσουν τη διεθνή προστασία δικαιωμάτων βιομηχανικής ιδιοκτησίας η δυνατότητα να κινηθούν σταδιακά και, προς τούτο, η αίτηση εντός άλλων κρατών πρέπει να εξαρτάται από την ευδοκίμηση της πρώτης αίτησης, η οποία συνήθως έχει υποβληθεί στην ημεδαπή. Κατά το εν λόγω έγγραφο, υπ' αυτό

το πρίσμα η προθεσμία του δικαιώματος προτεραιότητας που στηρίζεται σε δίπλωμα ευρεσιτεχνίας έπρεπε να παραταθεί από έξι σε δώδεκα μήνες, διότι, ιδίως στη Γερμανία, το πρώτο στάδιο της εξέτασης της δυνατότητας προστασίας διπλώματος ευρεσιτεχνίας διαρκούσε ήδη, αυτό και μόνο, επτά μήνες.

- 77 Από την εγγενή λογική του συστήματος των προτεραιοτήτων προκύπτει ότι, κατά γενικό κανόνα, η διάρκεια της προθεσμίας προτεραιότητας καθορίζεται από τη φύση του προγενέστερου δικαιώματος. Συναφώς, επισημαίνεται ότι ο λόγος για τον οποίο, σύμφωνα με το άρθρο 4, τμήμα Γ, παράγραφος 1, της Σύμβασης των Παρισίων, η προθεσμία προτεραιότητας που ισχύει για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας και τα υποδείγματα χρησιμότητας είναι μακρότερη από εκείνη που ισχύει για τα σχέδια ή υποδείγματα καθώς και για τα σήματα πηγάζει από την πολυπλοκότερη φύση των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και των υποδειγμάτων χρησιμότητας. Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι, κατά το άρθρο 4, τμήμα Γ, παράγραφος 2, της Σύμβασης των Παρισίων, η προθεσμία προτεραιότητας αρχίζει να τρέχει από την κατάθεση της πρώτης αίτησης και ότι η διαδικασία καταχώρισης των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας ή των υποδειγμάτων χρησιμότητας έχει μεγαλύτερη διάρκεια από τη διαδικασία καταχώρισης των σχεδίων ή υποδειγμάτων ή των σημάτων, θα υπήρχε κίνδυνος να αποσβεστεί το δικαίωμα προτεραιότητας που απορρέει από την κατάθεση αίτησης διπλώματος ευρεσιτεχνίας ή καταχώρισης υποδείγματος χρησιμότητας, εάν η ίδια, σχετικά σύντομη προθεσμία των έξι μηνών ίσχυε για όλα τα δικαιώματα που μπορούν να γεννήσουν δικαίωμα προτεραιότητας. Το πλεονέκτημα που θεωρείται ότι προσφέρει το δικαίωμα προτεραιότητας είναι ότι επιτρέπει στον αιτούντα να αξιολογήσει τις πιθανότητες να εξασφαλίσει προστασία για την οικεία εφεύρεση βάσει της προγενέστερης αίτησης διπλώματος ευρεσιτεχνίας που κατέθεσε σε ένα κράτος, πριν ενδεχομένως ζητήσει, με μεταγενέστερη αίτηση, προστασία σε άλλο κράτος προβαίνοντας στις αναγκαίες διαδικασίες και προπαρασκευαστικές ενέργειες και πραγματοποιώντας τις σχετικές δαπάνες και διατυπώσεις. Συναφώς, όσον αφορά τα σήματα, το Γενικό Δικαστήριο έχει υπενθυμίσει ότι οι συντάκτες της Σύμβασης των Παρισίων θέλησαν να επιτρέψουν στον φορέα του δικαιώματος σε ένα από τα κράτη που μετέχουν στη σύμβαση, εφόσον αδυνατεί να καταθέσει ταυτόχρονα το σήμα σε όλα αυτά τα κράτη, να μπορεί να ζητήσει την καταχώρισή του διαδοχικά στα εν λόγω κράτη, δίνοντας έτσι διεθνή διάσταση στην προστασία που έχει αποκτηθεί σε ένα από αυτά, χωρίς να χρειάζεται να διεξαχθούν πολλαπλές τυπικές διαδικασίες (απόφαση της 15ης Νοεμβρίου 2001, TELEYE, T-128/99, EU:T:2001:266, σκέψη 38).
- 78 Επιπλέον, είναι συνεπές να καθορίζει η φύση του προγενέστερου δικαιώματος τη διάρκεια της προθεσμίας προτεραιότητας, καθώς, όπως διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο στο πλαίσιο του δικαίου των σημάτων (απόφαση της 15ης Νοεμβρίου 2001, TELEYE, T-128/99, EU:T:2001:266, σκέψη 42), το δικαίωμα προτεραιότητας γεννάται από την αίτηση καταχώρισης του ως άνω προγενέστερου δικαιώματος. Εξάλλου, η προθεσμία προτεραιότητας αρχίζει να τρέχει από την ημερομηνία κατάθεσης της εν λόγω αίτησης. Εάν η ίδια η γένεση του δικαιώματος προτεραιότητας καθώς και η έναρξη της προθεσμίας του δικαιώματος αυτού εξαρτώνται από το προγενέστερο δικαίωμα και από την αίτηση καταχώρισής του, είναι λογικό να εξαρτάται και η διάρκεια του δικαιώματος προτεραιότητας από το προγενέστερο δικαίωμα. Αντιθέτως, από κανένα στοιχείο δεν τεκμαίρεται ότι η διάρκεια του δικαιώματος προτεραιότητας εξαρτάται, κατά γενικό κανόνα, από το μεταγενέστερο δικαίωμα.
- 79 Τούτο επιβεβαιώνεται από τις προπαρασκευαστικές εργασίες της πρώτης αναθεώρησης της Σύμβασης των Παρισίων του 1883 για την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας, η οποία πραγματοποιήθηκε το 1900. Πράγματι, από το υλικό και τα πρακτικά της διάσκεψης που συνήλθε στις Βρυξέλλες από την 1η έως τις 14 Δεκεμβρίου 1897 και από τις 11 έως τις 14 Δεκεμβρίου 1900, ιδίως δε από την επισκόπηση του σημείου 1 του υπομνήματος που υπέβαλε η γερμανική αντιπροσωπεία κατά την προπαρασκευαστική σύνοδο της 1ης Δεκεμβρίου 1897, από τα πρακτικά της τέταρτης συνόδου της 7ης Δεκεμβρίου 1897 καθώς και από τα πρακτικά της δεύτερης συνόδου της 12ης Δεκεμβρίου 1900 [βλ. *Actes de la Conférence réunie à Bruxelles du 1er au 14 décembre 1897 et du 11 au 14 décembre 1900* (Εγγραφα της Διάσκεψης που συνήλθε στις Βρυξέλλες από την 1η έως τις 14 Δεκεμβρίου 1897 και από τις 11 έως τις 14 Δεκεμβρίου 1900), Διεθνής Ένωση για την Προστασία της Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας, Βέρνη, 1901, στο εξής: έγγραφα της διάσκεψης των Βρυξελλών, σ. 169, σ. 209 έως 212 και

- σ. 379 έως 382 αντιστοίχως], προκύπτει ότι η προθεσμία προτεραιότητας παρατάθηκε από έξι σε δώδεκα μήνες για το δικαίωμα προτεραιότητας που στηριζόταν σε δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, διότι η προηγούμενη εξέταση στην οποία υπέκειντο οι αιτήσεις διπλώματος ευρεσιτεχνίας, ιδίως κατά τη γερμανική, την αυστριακή και την ουγγρική νομοθεσία, απαιτούσε περισσότερο χρόνο. Για τον λόγο αυτόν, τα οικεία κράτη εκτιμούσαν ότι κωλύονταν να προσχωρήσουν στη σύμβαση λόγω της υπερβολικά σύντομης, κατά την άποψή τους, προθεσμίας προτεραιότητας για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας, καθώς η διάρκεια της προηγούμενης εξέτασης υπερέβαινε σχεδόν πάντοτε τη διάρκεια της προθεσμίας προτεραιότητας (βλ. έγγραφα της διάσκεψης των Βρυξελλών, σ. 37). Η παράταση της προθεσμίας προτεραιότητας για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας προτάθηκε από το Διεθνές Γραφείο της Διεθνούς Ένωσης για την Προστασία της Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας «προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι ειδικές ανάγκες των χωρών στις οποίες διενεργ[ούνταν] προηγούμενη εξέταση» (βλ. έγγραφα της διάσκεψης των Βρυξελλών, σ. 144) και, εν συνεχεία, έγινε δεκτή και τέθηκε σε εφαρμογή με το άρθρο 1, σημείο II, της Πρόσθετης Πράξης της 14ης Δεκεμβρίου 1900 περί τροποποίησης της σύμβασης της 20ής Μαρτίου 1883 (βλ. έγγραφα της διάσκεψης των Βρυξελλών, σ. 410).
- 80 Το σύνολο των στοιχείων αυτών επιβεβαιώνει ότι, σύμφωνα με την ιδέα από την οποία πηγάζει το σύστημα των προθεσμιών προτεραιότητας, καθοριστικό για τη διάρκεια της προθεσμίας προτεραιότητας είναι το προγενέστερο δικαίωμα.
- 81 Επιπλέον, το γεγονός ότι το άρθρο 4, τμήμα E, παράγραφος 1, της Σύμβασης των Παρισίων συνιστά ειδικό κανόνα, που αποτελεί εξαίρεση από την αρχή κατά την οποία, για τον προσδιορισμό της διάρκειας της προθεσμίας προτεραιότητας, καθοριστική είναι η φύση του προγενέστερου δικαιώματος, προκύπτει από το ίδιο το γράμμα της διάταξης αυτής. Συγκεκριμένα, η φράση «εν περιπτώσει», η οποία, στο συγκεκριμένο της εν λόγω διάταξης, σημαίνει «εφόσον», υποδηλώνει ότι ο κανόνας αυτός έχει εφαρμογή μόνο στη ρητώς προβλεπόμενη περίπτωση. Ομοίως, η περιοριστική διατύπωση που εκφράζεται με τις λέξεις «έσεται μόνον» υποδηλώνει τον εξαιρετικό χαρακτήρα του καθορισμού της διάρκειας της προθεσμίας προτεραιότητας με βάση το μεταγενέστερο δικαίωμα, ήτοι τα σχέδια ή υποδείγματα, κατά παρέκκλιση από τον γενικό κανόνα.
- 82 Το γεγονός ότι το άρθρο 4, τμήμα E, παράγραφος 1, της Σύμβασης των Παρισίων αποτελεί εξαίρεση προκύπτει επίσης από μια ιστορική ανάλυση, από την οποία συνάγεται ότι το άρθρο 4, τμήμα E, της εν λόγω σύμβασης θεσπίστηκε με σκοπό να εφαρμόζεται αποκλειστικά στα υποδείγματα χρησιμότητας. Το άρθρο 4, τμήμα E, της Σύμβασης των Παρισίων θεσπίστηκε το 1925. Η προσθήκη του ως άνω κανόνα σχετικά με τα υποδείγματα χρησιμότητας αποδείχθηκε σκόπιμη μετά τη διεύρυνση, το 1911, του πεδίου εφαρμογής της Σύμβασης των Παρισίων του 1883 για την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας, ώστε να υπαχθούν σ' αυτό και τα υποδείγματα χρησιμότητας και να συμπεριληφθούν στην απαρίθμηση των δικαιωμάτων βιομηχανικής ιδιοκτησίας των οποίων την προστασία εγγυάτο η εν λόγω σύμβαση δυνάμει του άρθρου 2 (νυν άρθρο 1, παράγραφος 2, της Σύμβασης των Παρισίων). Το 1925 προστέθηκε το εν λόγω τμήμα E στο άρθρο 4 προκειμένου να μην είναι δυνατόν να κατατεθεί εκ νέου ως σχέδιο ή υπόδειγμα ένα προ πολλού δημοσιευθέν υπόδειγμα χρησιμότητας, για το οποίο θα ίσχυε η δωδεκάμηνη προθεσμία του άρθρου 4, τμήμα Γ, παράγραφος 1, της Σύμβασης των Παρισίων.
- 83 Επομένως, ορθώς η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η διαφορετική μεταχείριση μεταξύ των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και των υποδειγμάτων χρησιμότητας η οποία προβλέπεται στην ειδική περίπτωση του άρθρου 4, τμήμα E, παράγραφος 1, της Σύμβασης των Παρισίων οφείλεται, μεταξύ άλλων, στη διαφορετική διάρκεια των αντίστοιχων διαδικασιών καταχώρισής τους, καθώς τα υποδείγματα χρησιμότητας καταχωρίζονται και δημοσιεύονται κατόπιν σύντομης τυπικής εξέτασης, ενώ οι αιτήσεις διπλώματος ευρεσιτεχνίας δεν δημοσιεύονται, γενικώς, πριν από τη λήξη της δωδεκάμηνης προθεσμίας προτεραιότητας. Συνεπώς, το τμήμα αυτό δεν προοριζόταν να παράγει αποτελέσματα σε περιπτώσεις πέραν αυτών που αφορούν υποδείγματα χρησιμότητας, αντιθέτως προς όσα φαίνεται να διατείνεται το EUIPO, το οποίο προτείνει να εφαρμοστεί στην κατάθεση διεθνούς αίτησης διπλώματος ευρεσιτεχνίας

η εξάμηνη προθεσμία του άρθρου 41 του κανονισμού 6/2002 για την κατάθεση αίτησης καταχώρισης υποδείγματος χρησιμότητας, άρθρου το οποίο, κατά το EUIPO, αντικατοπτρίζει πιστά το άρθρο 4, τμήμα E, της Σύμβασης των Παρισίων.

- 84 Όσον αφορά τη διαδοχή, όπως εν προκειμένω, προγενέστερης αίτησης διπλώματος ευρεσιτεχνίας και μεταγενέστερης αίτησης καταχώρισης σχεδίου ή υποδείγματος, η προσφεύγουσα ορθώς προβάλλει ότι ο σκοπός τον οποίο επιδιώκει το άρθρο 4, τμήμα E, παράγραφος 1, της Σύμβασης των Παρισίων δεν αφορά τις αιτήσεις διπλώματος ευρεσιτεχνίας. Πράγματι, ο κίνδυνος να κατατεθεί εκ νέου ως σχέδιο ή υπόδειγμα ένα προ πολλού δημοσιευθέν δίπλωμα ευρεσιτεχνίας είναι σχεδόν ανύπαρκτος, πράγμα το οποίο επιβεβαιώνεται από την υπό κρίση υπόθεση, στην οποία η προσφεύγουσα είχε καταθέσει την αίτηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας PCT/EP2017/077469 στο EPO στις 26 Οκτωβρίου 2017, ενώ το άρθρο 93, παράγραφος 1, της Σύμβασης για τη χορήγηση ευρωπαϊκών διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, της 5ης Οκτωβρίου 1973, προβλέπει δημοσίευση μόνο μετά την πάροδο 18 μηνών από την ημερομηνία κατάθεσης.
- 85 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα επιχειρήματα που προβάλλει το EUIPO προς στήριξη της αντίθετης άποψης δεν είναι ικανά να κλονίσουν το συμπέρασμα ότι ο γενικός κανόνας στον οποίο βασίζεται η Σύμβαση των Παρισίων είναι ότι η φύση του προγενέστερου δικαιώματος είναι αποφασιστική για τον καθορισμό της διάρκειας της προθεσμίας προτεραιότητας. Ειδικότερα, το EUIPO δεν προβάλλει κανένα επιχειρήμα ικανό να αποδείξει ότι ο ειδικός κανόνας που θεσπίστηκε για τα υποδείγματα χρησιμότητας πρέπει να εφαρμόζεται και στα διπλώματα ευρεσιτεχνίας.
- 86 Κατά συνέπεια, συνάγεται το συμπέρασμα ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε σφάλμα κρίνοντας ότι η προθεσμία που ίσχυε για τη διεκδίκηση, από την προσφεύγουσα, της προτεραιότητας της διεθνούς αίτησης διπλώματος ευρεσιτεχνίας PCT/EP2017/077469 για το σύνολο των δώδεκα σχεδίων ή υποδειγμάτων των οποίων ζήτησε την καταχώριση ήταν εξάμηνη.
- 87 Ως εκ τούτου, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να γίνει δεκτός.
- 88 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων, και χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστεί ο πρώτος λόγος ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα, προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να γίνει δεκτή κατά το μέρος που αποσκοπεί στην ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης και να απορριφθεί κατά τα λοιπά.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 89 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Τα αναγκαία έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι διάδικοι στο πλαίσιο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας θεωρούνται ως έξοδα δυνάμενα να αναζητηθούν, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 190, παράγραφος 2, του εν λόγω Κανονισμού Διαδικασίας. Εν προκειμένω, δεδομένου ότι το EUIPO ηττήθηκε ως προς το ουσιαδές μέρος των αιτημάτων του, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της προσφεύγουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 13ης Ιουνίου 2019 (υπόθεση R 573/2019-3).**

- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Collins

De Baere

Steinfatt

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 14 Απριλίου 2021.

(υπογραφές)